

* Ἐπειδὴ διαφοροτρόπως διαδίδονται τὰ μεταξύ ἐμοῦ καὶ τοῦ Γερασίου Κατσαίτου λαβόντα χώραν κατ' αὐτάς, κρίνω καθήκον μου νὰ δημοσιεύσω ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν φίλων μου.

Ἀφ' οὗ ἡμέραν τινὰ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἀναγνωστηρίῳ ὁ Γεράσιμος Κατσαίτης μοὶ παρέσχεν ἀφορμὴν νὰ τὸν ἐξυβρίσω ἐνώπιον πολλῶν, ἀκολούθως μετὰ τινος ἡμέρας διαβαίνων ἐκ τοῦ δωματίου τοῦ σφαιριστηρίου τοῦ αὐτοῦ Καταστήματος με ἠτένισεν ἀσκαρδαμυκτεὶ καὶ τοῦτο ἐκλαβὼν ἐγὼ δικαίως ὡς προσβολὴν τῷ ἀπηύθυνα παρατηρήσεις εἰς ἃς ἀπήντησε διὰ τῶν ῥήσεων «δὲν σὰς ἔδοσα δικαίωμα νὰ με μεταχειρίζεσθε βαναύσως» Δὲν ἀντεπήτησα, ἀλλὰ πρὶν τῆς παρελεύσεως 24 ὥρῶν ἔστειλα πρὸς αὐτὸν δύο ἀξιότιμα πρόσωπα ὅπως ζητήσωσι παρ' αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματί μου ἱκανοποίησιν. Τὴν ἀπάντησιν τοῦ Γερασίου Κατσαίτου ἀναγινώσκει τις εἰς τὴν κάτωθι τῶν μαρτύρων μου ἐπιστολὴν ἐξ ἧς ἕκαστος θέλει πεισθῆ, ὅτι ὁ Γεράσιμος Κατσαίτης εἶναι ἀνανδρὸς καὶ ἀτιμὸς, διότι ἀρνεῖται νὰ δώσῃ ἱκανοποίησιν ἐπάγων γελοίας ὄντως δικαιολογήσεις, μετὰ τῶν ὁποίων εἶναι λ. χ. ἡ κοινωνικὴ του θέσις, ἐνῶ οὔτε ἔχει τοιαύτην οὔτε ἐὰν εἶχε ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ἀνώτερος τῶν ἀξιότιμων στρατιωτικῶν καὶ πολιτῶν οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μονομαχῶσι.

Δὲν δύναμαι ν' ἀποκρύψω τὴν δυσaréσκειαν ἣν ἠσθάνθη ἐνεκα τῆς θέσεως εἰς ἣν με ἔθεσεν ὁ Γεράσιμος Κατσαίτης διὰ τὸν μόνον λόγον ὅτι ἐγὼ μὲν εἶμαι εἰς τὸν τόπον μου αὐτὸς δὲ ἀνήκει εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν παρ' ἧς ἐφιλοξενήθη ἄλλοτε καὶ μετὰ τῶν κατοίκων τῆς ὁποίας καὶ ἐγὼ καθὼς πάντες οἱ συμπολιταὶ μου ἐζήσαμεν ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ καὶ ἀμοιβαίᾳ ἀγάπῃ, ἀρμονίαν καὶ ἀγάπην ἣν διαταράττει πρό τινος ὁ ῥηθεὶς Κατσαίτης, τὰς πράξεις τοῦ ὁποίου πάντοτε ἀπεδοκίμασαν οἱ ἐνταῦθα συμπολιταὶ του.

Κερκύρα, τὴν 25 Μαΐου 1871.

Στυλιανὸς Βλασόπουλος

Ἴδου ἡ ἐπιστολὴ τῶν μαρτύρων μου.

Κύριε Βλασόπουλε

Κατὰ τὴν ἐντολὴν ἣν παρ' ὑμῶν ἐλάβομεν μετέβημεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Γερασίου Κατσαίτη ὅπως ζητήσωμεν αὐτῷ ἢ νὰ ἀποσύρῃ τὰς ὑβριστικὰς λέξεις ἃς ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ σήμερον εἰς ὑμᾶς ἀπηύθυνεν ἢ νὰ δώσῃ ἱκανοποίησιν.

Ὁ Κύριος Κατσαίτης ἀπήντησεν ὅτι διὰ τῶν λέξεων ὧν ἔκαμε χρῆσιν οὐδένα σκοπὸν εἶχε τὸν Κύριον Βλασόπουλον νὰ προσβάλῃ. Ἀπητήσαμεν ὅπως τοῦτο ἐγγράφως δηλώσῃ προσθέτων ὅτι ἀπερισκέπτως τὰς λέξεις ταύτας ἐξέφερε. Τὴν ἀπαίτησιν ταύτην ὁ Κύριος Κατσαίτης δὲν ἀπεδέχθη νομίζων ὅτι ἡ προφορικὴ δήλωσις του ἴσκει. Προσεκαλέσαμεν τότε αὐτὸν νὰ ὀνομάσῃ δύο μάρτυρας καὶ νὰ δώσῃ ἱκανοποίησιν. Ὁ Κύριος Κατσαίτης οὔτε τοῦτο ἐδέχθη κηρύττων ὅτι καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις του, καὶ αἱ ἀρχαὶ του, καὶ ἡ ἡλικία του τῷ ἀπαγορεύουσι νὰ κτυπηθῇ. Ἀπέναντι τῆς διττῆς ταύτης τοῦ Κυρίου Κατσαίτη δηλώσεως ἐκηρύξαμεν αὐτῷ ὅτι κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν ἀνθρωπος ὅστις ἱκανοποίησιν ἀρνεῖται, εἴτε διότι ἐν ἀρχῇ τὴν μονομαχίαν δὲν παραδέχεται εἴτε διότι δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ κτυπηθῇ, οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ὑβρίξῃ καὶ ὅτι αἱ ὑβριστικαὶ λέξεις του προσβολὴν δὲν δύναται ν' ἀποτελέσωσι, καὶ ἐπομένως θεωροῦμεν ὑμᾶς, Κύριε Βλασόπουλε, ἐντελῶς ἱκανοποιημένον.

Δέχθητε τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως μεθ' ἧς ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διατελώμεν

Ἵμέτεροι Θεράποντες

Κ. Δούκας.

Γεώργιος Ν. Θεοτόκης. †

Κερκύρα, τὴν 24.ῃ Μαΐου 1871.

Ἐν Κερκύρα, τὴν 26 Μαΐου 1871—Τυπογ. «Ἀθηνᾶ»

ὁρμ. Μεταρχοῦ τῶν L. 3024 A
ἀριθμ. 30.376 ἢ ἀριθμ. 54 ἡμῶν

† ἀντιπρόεδρος Ἀγγλ. Ἐπιτροπῆς

